

TVŮRČÍ DÍLNA: Herec v dialogu

Pořádá: SČDO – Moravskoslezská oblast

Kde: Vřesina – „hasičárna“ (Malá strana 70, 742 85 Vřesina)

Kdy: pátek 16.6.2023 od 17:00 do 20:00 hod

sobota 17.6.2023 od 10:00 do 13:00 hod, - polední pauza -, od 15:00 do 19:00 hod,

neděle 18.6.2023 od 10:00 do 13:00 hod.

Oběd v sobotu – v blízkosti Globus, Muraty-pizza atd. na vlastní náklady, možné vzít s sebou.

Ostatní jídlo a nápoje vlastní s sebou, káva, čaj, buchta a ovoce k dispozici na místě zdarma.

Cena: 500 Kč, členové SČDO 200 Kč, platba může být provedena v hotovosti na místě, jiným způsobem po domluvě na e-mail zdenkabajgarova@seznam.cz

Zájemci o účast v tvůrčí dílně se mohou přihlásit na e-mail: zdenkbajgarova@seznam.cz

Info na tel.č.: +420 739 660 479

Tvůrčí dílna se bude zaměřovat na práci herce v dialogu. Jak pracovat s textem, jak jednat na jevišti, jak správně naslouchat a reagovat.

- Pokyny:**
- 1.) Vezměte si s sebou pohodlné oblečení a obuv a psací potřeby.
 - 2.) Napište si krátké texty, cca 8-13 vět, na téma: „Čeho se bojím, co mi nahání strach, jaká je moje tíseň, co bych chtěl opravdu zažít, na co se těším nebo co si přeju.“
 - 3.) Obvyklý rozhovor, který mne vytáčí – ten napište s postavami jako dialog.

Tvůrčí dílnu povede:

VIKTORIE ČERMÁKOVÁ

Herečka a režisérka, narodila se v Praze. Nejprve se vyučila fotografkou a studovala obor režie na pražské DAMU. Můžete ji vidět v mnoha filmech. Působila v celé řadě významných divadel v Praze, Brně, Ústí nad Labem či v Kladně. V roce 2006 se stala spoluzakladatelkou Divadelního studia Továrna. Na festivalu Příští vlna byla v roce 2007 oceněna za přínos českému divadlu a nominována na Cenu Alfréda Radoka. Má dva psy a občas si dá dvojku těžšího červeného vína. Je velmi přátelská. Ráda zahradničí a pomáhá lidem.

Tvůrčí dílna se koná v rámci Festivalu amatérského divadla Moravskoslezského kraje 2023.

Projekt je spolufinancován z rozpočtu Moravskoslezského kraje.

Čeho se bojím, co mi nahání strach, co si přeji atd.:

Bojím se, že umřu. Přitom je to jediná jistota, kterou mám a kterou kolem sebe potřebuji, abych se cítila dobře. Paradox. Nemám strach o sebe, o to co bude, nebo nebude, nad tím nepřemýšlím, ale bojím se tady nechat své děti. Cítím úzkost, při představě, že tady pro ně nebudu, přestože jsem to nejtrapnější, co je ve mém životě potkalo. Bojím se tmy a pořád se lekám, dokonce i ve dne, většinou přitom hlasitě ječím. Obávám se usínat a nemít nohy pod peřinou, nechat je mimo postel je nemožné.

Těším se na vnoučata, ale uřvané a neposlušné si domů brát nebudu. Osobnost nechť rozvíjí rodiče. Ale když jinak nedají, dobře nechám vnouče vybrat pokrývku hlavy, aby se naučil rozhodovat sám a on se mohl stát silnou a nezávislou osobou, i kdyby to byla helma na kolo.

Chtěla bych zažít aspoň jeden den, kdy bych nad ničím nepřemýšlela. Přeju si, abych se naučila hýčkat samu sebe a byla laskavější i k okolí.

Rozhovor, který mě vytáčí:

Katka: Já jsem tak nešťastná.

Eva: Proč?

Katka: Protože Pavel už se mnou nikam nechodí a holky taky ne.

Eva: Proč už s tebou nikam nechodí?

Katka: Vymlouvá se, že nic neujdu.

Eva: Vždyť má pravdu, minule jsi s námi asi dvě stě metrů a už jsi nemohla. Holkám je přes dvacet, tak nemůžeš počítat s tím, že s tebou budou jezdit na výlety.

Katka: Když já to mám v práci tak těžké, denně vydám tři sta obědů.

Eva: Proč nejdeš na výlet sama, nebo se projet na kole nebo s kámoškami?

Katka: Mě to samotnou nebaví. V práci to je nahovno, doma to je nahovno.

Eva: A uvažovala jsi, že změníš práci?

Katka: Kam bych šla, nic neumím?

Eva: Vždyť je spousta možností.

Katka: Podej mi víno, už jsem dopila.

Eva: Zdá se mi, že v poslední době piješ dost často.

Katka: Celá polovina těla mi nefunguje.

Eva: A cvičíš, protahuješ se?

Katka: Nic v té levé ruce neudržím.

Eva: Nechceš jít s námi o víkendu do ZOO?

Katka: Ještě nevím co Pavlík?

Eva: Dívej, tady je nabídka rekvalifikačních kurzů. Myslím si, že tě bavila páce s dětmi nebo starými lidmi.

Katka: Staré lidi, to ne!

Eva: Proč?

Katka: Nemohla bych se dívat, jak trpí?

Eva: Jak trpí?

Katka: Chceš ještě kafe?

Eva: Dík, dám si.

Katka: Tady nesu jahodové pohárky, holky ani Pavlík to nesnědli a donesla jsem další láhev.

Eva: A kde mám to kafe?

Katka: Zapomněla jsem. Nikdo si neváží toho, co pro ně dělám?

Eva: Co děláš pro sebe?

Katka: Jsem šťastná, když jsou druzí šťastní.

Eva: Takže budeš čekat doma co Pavlík o víkendu a budeš odmítat nabídky kámošek i mé. Budeš vyvažovat rodině, která o to nestojí, a zůstaneš v práci, kterou nezvládáš?

Katka: Proč jsi tak hnusná. Vidíš, nikdo mě nemá rád, nikdo si mě neváží ani ty ne.

Eva: Tak proto jsem ti říkala, ať jdeš s námi do ZOO? Zajdu si udělat to kafe.

Katka: A Pavlík chtěl taky, je v ložnici.

Eva: Ty spíš?

Katka: Všechno je nahovno (v polospánku).